

The Gleaner

Vol 14 (1977)

Ελληνικά παλαιότυπα στις μονές Προφήτη Ηλία
και Πατέρων Ζίτσας (Ιωαννίνων)

Απόστολος Γ. Παπαϊωάννου

doi: [10.12681/er.379](https://doi.org/10.12681/er.379)

To cite this article:

Παπαϊωάννου Α. Γ. (1977). Ελληνικά παλαιότυπα στις μονές Προφήτη Ηλία και Πατέρων Ζίτσας (Ιωαννίνων). *The Gleaner*, 14, 209–216. <https://doi.org/10.12681/er.379>

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΛΑΙΟΤΥΠΑ

Στις μονές Προφήτη Ἡλία καὶ Πατέρων Ζίτσας (Ἰωαννίνων)

Συνεχίζοντας τὴν προηγούμενη προσπάθειά μας γιὰ τὴν ἐπισήμανση καὶ τὴ διάσωση τῶν Ἑλληνικῶν παλαιοτύπων¹ στὴν περιοχή τῆς Ἡπείρου στρέψαμε τὴν ἐρευνά μας στὸ μοναστήρι τοῦ Προφήτη Ἡλία τῆς Ζίτσας² καὶ στὸ ἄλλο, τῶν Πατέρων, ποὺ βρίσκεται κοντὰ στὸ χωριὸ Σακελλαρικό³.

Μὲ τὶς ἐθνικὲς περιπέτειες τῶν τελευταίων σαράντα χρόνων μειώθηκαν τὰ βιβλία ποὺ ὑπῆρχαν στὶς μονὲς αὐτὲς στὸ ἐλάχιστο. Σήμερα φυλάσσονται μὲ ἐπιμέλεια στὸ μοναστήρι τοῦ Προφήτη Ἡλία τριάντα παλαιότυπα⁴ καὶ στὸ μοναστήρι τῶν Πατέρων ἑπτὰ παλαιότυπα. Ἀπ' ὅλα αὐτὰ δύο εἶναι ἄγνωστα καὶ ἓνα ἀναφέρεται ἔλλιπῶς ἀπὸ τὸν Φ. Ἡλιού καὶ τὰ βιβλιογραφοῦμε ἐδῶ. Ἀκόμη, δημοσιεύουμε τοὺς προλόγους καὶ τὶς προσφωνήσεις ποὺ παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον ἢ ἔχουν ἐκδοθεῖ μὲ λάθη στὶς ὑπάρχουσες βιβλιογραφίες.

Ἡ κοινότητα τῆς Ζίτσας κατὰ τοὺς αἰῶνες τῆς τουρκοκρατίας διατηροῦσε στὸ μοναστήρι τοῦ Προφήτη Ἡλία σχολεῖο⁵. Ἀκόμη, ἡ

1. Ἀποστόλου Γ. Παπαϊωάννου, *Ἑλληνικὰ παλαιότυπα τῆς Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης Δελβινακίου καὶ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Δελβινακίου*, π. «Μέλισσα», τ. Β' (ὑπὸ ἐκτύπωση).

2. Γιὰ τὸ μοναστήρι βλ. Ἐμ. Ι. Γεωργιάδου, *Ζίτσα ἢ κομόπολις τῆς Ἡπείρου*, Ἀθ. 1889, σ. 27. Ἀμ. Κ. Παπασταύρου, *Ἡ Ζίτσα, Πατριδογραφικὴ καὶ ἱστορικὴ περιγραφή*, Ἀθ. 1895, σ. 24. Βασ. Κ. Οἰκονόμου, *Ἡ Ζίτσα, κομόπολις τῆς Ἡπείρου. Ἱστορικὴ, κοινωνικὴ καὶ λαογραφικὴ μονογραφία*, Ἀθ. 1969, σ. 89 - 104.

3. Ε. Ι. Γεωργιάδου, *ὁ.π.*, σ. 28. Α. Κ. Παπασταύρου, *ὁ.π.*, σ. 17 καὶ 29. - Β. Κ. Οἰκονόμου, *ὁ.π.*, σ. 108 - 112.

4. Ἡ διαφύλαξη καὶ ἡ διατήρηση τῶν παλαιοτύπων ὀφείλεται στὸν ἐφημέριο τῆς Ζίτσας αἰδ. Κωνσταντῖνο Παππᾶ, ποὺ δέχτηκε πρόθυμα νὰ βοηθήσει τὴν ἐρευνά μας· τοῦ ἐκφράζουμε καὶ ἀπὸ τὴ θέση αὐτὴ τὶς εὐχαριστίες μας.

5. Ἰωάννου Λαμπρίδου, *Περὶ τῶν ἐν Ἡπείρῳ Ἀγαθοεργημάτων*, Α' [Ἀθ. 1880], Ἰωάννινα 1971, σ. 40. Τοῦ ἴδιου, *Ἡπειρωτικὰ Μελετήματα*, τεύχος ἕκτον, *Ἱερά ἐν Ἡπείρῳ Σκηνώματα ἐξ ἀλλοδαπῆς δωρεῶν τυχεῖντα* [Ἐν Ἀθῆναις 1888] Ἰωάννινα 1971, σ. 9 : «... εἰς τὰς παρὰ τὴν Ὀστανίτσαν καὶ Ζίτσαν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ Μονὰς ὑπῆρχον ἀπὸ τοῦ Ἰεοῦ αἰῶνος προπαιδευτήρια μέχρι τοῦ τέ-

εκπαιδευτική παράδοση αναφέρει ότι στα 1779 ο Κοσμάς ο Αίτωλός συνέβαλε στην επανίδρυση σχολείου, γιατί στα 1750 είχε διακοπεί ή λειτουργία του⁶. Τα σχολεία, Δημοτικό και Σχολαρχείο, που ύπῆρχαν στη Ζίτσα, πέτυχαν την ενίσχυση ἐπιφανῶν ἱερωμένων και πλούσιων ὁμογενῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ⁷. Οἱ τελευταῖοι συνέβαλαν ταυτόχρονα και στήν καλή λειτουργία και στήν ἐπίλυση τῶν ἐσωτερικῶν προβλημάτων τῶν σχολείων, πού, ὅπως ἦταν φυσικό, εἶχαν νά ἀντιμετωπίσουν και τίς συνέπειες τῶν ἀναπόφευκτων τοπικῶν διενέξεων⁸.

Βιβλία ὑπῆρχαν και στα ἄλλα σχολεῖα τῆς Ζίτσας (Ἀλληλοδιδασκτική Σχολή, Ἀστική Σχολή και στο Παρθεναγωγεῖο)⁹, ἀλλά δυστυχῶς οἱ ποικίλες περιπέτειες τοῦ τόπου τά κατέστρεψαν. Ὅσα παλαιότυπα ὑπάρχουν σήμερα στίς μονές εἶναι ἀποκλειστικά ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου· κυρίως Εὐαγγέλια και Μηναῖα. Τό παλαιότερο ἔντυπο εἶναι τοῦ 1645 και τό νεώτερο τοῦ 1862. Τέλος, συναντήσαμε και δέκα ἀκέφαλα λειτουργικά βιβλία πού εἶναι ἀδύνατο νά ταυτιστοῦν¹⁰.

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

- Γκίνης - Μέζας : Δ. Γκίνης - Β. Μέζας, *Ἑλληνική Βιβλιογραφία*, 1800 - 1863, τ. Α' - Γ', Ἀθ. 1939 - 1957.
 Ἡλιοῦ, Προσθήκες : Φ. Ἡλιοῦ, Προσθήκες στήν *Ἑλληνική Βιβλιογραφία*, τ. Α', Ἀθ. 1973.
 Λαδᾶς - Χατζηδῆμος, Συμβολή : Γ. Λαδᾶ - Α. Χατζηδῆμου, *Ἑλληνική Βιβλιογραφία. Συμβολή στο 18ο αἶ.*, Ἀθ. 1964.

λους τοῦ ἡμίσεος τοῦ ΙΗου διατηρηθέντα.— Ε. Ι. Γεωργιάδου, *δ.π.*, σ. 31 και Α. Κ. Παπασταύρου, *δ.π.*, σ. 32.

6. Ι. Λαμπρίδου, *Περί τῶν ἐν Ἡπειρῷ Ἀγαθοεργημάτων*, *δ.π.*, σ. 45 και 115· ἐπίσης και Φ. Μιχαλόπουλου, *Κοσμάς ὁ Αἰτωλός*, Ἀθ. 1940, σ. 104.

7. Ι. Λαμπρίδου, *Περί τῶν ἐν Ἡπειρῷ Ἀγαθοεργημάτων*, *δ.π.*, Μέρος δεύτερον, σ. 58 - 62. Ε. Ι. Γεωργιάδου, *δ.π.*, σ. 34-40 και Α. Κ. Παπασταύρου, *δ.π.*, σ. 58-60.

8. Ι. Λαμπρίδου, *δ.π.*, σ. 60-61. Β. Κ. Οἰκονόμου, *δ.π.*, σ. 117, 120.

9. Ι. Λαμπρίδου, *δ.π.*, σ. 58 : «Ὁ ἱεράρχης Βουζαίου Κωστάντιος... διὰ βιβλιοθήκης ἀξίας 4.000 γρ[οσίων] τὰ

Σχολεῖα... εἶχε προικοδοτήσει... Ἐν προμετωπίδι βιβλίων τινῶν, ἄπερ ἡμεῖς ἐν ἱατρικαῖς κατὰ πολλὰ τῆς Ἡπείρου μέρη ἐκδρομαῖς διεσκορπισμένα εὗρομεν, ἀναγινώσκειται τὸ ἐξῆς: "Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τῆς κατὰ τοὺς ἁγίους Ταξίαρχας τῆς κοινῆς Σχολῆς Ζήτησης 1804"». — Ε. Ι. Γεωργιάδου, *δ.π.*, σ. 34. - Α. Κ. Παπασταύρου, *δ.π.*, σ. 33. - Β. Α. Μυστακίδου, *Ἡπειρωτικά Ἀνάλεκτα*, «Ἡπειρωτικά Χρονικά», 4 (1929), σ. 27. - Β. Κ. Οἰκονόμου, *δ.π.*, σ. 115 - 116.

10. Εὐχαριστῶ τὸν κ. Γ. Πλουμίδη γιὰ τίς συμβουλές του στήν πορεία τῆς ἐρευνας.

Λαδᾶς - Χατζηδῆμος Α'	: Γ. Λαδᾶς - 'Α. Χατζηδῆμος, 'Ελληνική Βιβλιογραφία, 'Αθ. 1970
LEGRAND	: E. Legrand, <i>Bibliographie Hellénique: XVe-XVIe s.</i> , τ. I - IV, Παρίσι 1885-1903· <i>XVIIe s.</i> , τ. I - V 1894-1903, <i>XVIIIe s.</i> , τ. I-Π, Παρίσι, 1918-1928.
ΜΠΗ	: Μονή τοῦ Προφήτη 'Ηλία τῆς κωμοπόλεως Ζίτσας 'Ιωαννίνων.
ΜΤΠ	: Μονή τῶν Πατέρων τῆς περιοχῆς κωμοπόλεως Ζίτσας 'Ιωαννίνων.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΛΑΙΟΤΥΠΩΝ

1. Εὐαγγέλιον τὸ πάλαι μὲν, παρ' Ἐμμανουήλου τοῦ γλυζουίνου, τυπωθὲν. νῦν δέ, παρὰ Ἰωάννου Πέτρου τοῦ Πινέλλου, τῆς Ἰσους τύποις μετατυπωθὲν. Καὶ παρὰ Θεοφυλάκτου ἱερομονάχου τοῦ Τζανφουρνάρου ἐπιμελῶς διορθωθὲν (...) ἀχμέ (Legrand, B.H. XVII s., Ε' ἀρ. 80). ΜΠΗ.

2. Εὐαγγέλιον... [παρὰ Ἀντωνίου τοῦ Πινέλλου τυπωθὲν (...) παρὰ Νικολάου τοῦ Γλυκέως μετατυπωθὲν (...) ἀφιερωθὲν δὲ τῷ (...) μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας κῶ Μελετίῳ τῷ Χορτακίῳ]. 1671 (Legrand, B.H. XVII s., Γ' ἀρ. 712· Φ. Ἡλιοῦ, Προσθήκας ἀρ. 62). ΜΠΗ. Βιβλιοδετημένο μὲ τὸ παρακάτω Εὐαγγελιστάριο.

3. Εὐαγγελιστάριον... συντεθὲν παρ' Ἐμμανουήλ τοῦ Γλυζουίνου. Ν. Γλυκῆς, Βενετία, 1671 (Legrand, B.H. XVII s., Γ' ἀρ. 713· Φ. Ἡλιοῦ, Προσθήκας ἀρ. 63). ΜΠΗ.

4. Βιβλίον τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ... ἐπιμέλεια τοῦ Κοινοῦ Διορθωτοῦ Νικολάου Βουβουλίου Ἰατροσοφιστοῦ. Ν. Γλυκῆς, Βενετία 1683 (Legrand, B. H. XVII s., Β' ἀρ. 584). ΜΠΗ.

5. Βιβλίον τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ... Μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν παρὰ Κυρίου Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου. Ν. Γλυκῆς, Βενετία 1730 (Legrand, B.H. XVIII s., Α' ἀρ. 197). ΜΠΗ.

6. Βιβλίον τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς ... Μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν παρὰ Κυρίου Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου. Ν. Γλυκῆς, Βενετία 1732 (Legrand, B.H. XVIII s., Α' ἀρ. 210). ΜΠΗ. (δύο ἀντίτυπα).

7. Βιβλίον τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς... Μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν παρὰ Κυρίου Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου. Ν. Γλυκῆς, Βενετία 1732 (Legrand, B.H. XVIII s, Α', ἀρ. 211). ΜΠΗ.

8. Μὴν Ἰανουάριος... μετατυπωθεὶς, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθεὶς παρὰ Κυρίου Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου. Ν. Σάρος, Βενετία 1740 (Legrand, B.H. XVIII s., Α' ἀρ. 269). ΜΠΗ.

9. Μὴν Φεβρουάριος... Μετατυπωθεὶς, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθείς παρὰ Κυρίου Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου. Ν. Σάρος, Βενετία 1740 (Legrand, B.H. XVIII s., Α' ἀρ. 270). ΜΠΗ.

10. Μὴν Ἀπρίλιος... Μετατυπωθεὶς, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθείς παρὰ Κυρίου Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου. Ν. Σάρος, Βενετία 1740 (Legrand, B.H. XVIII s., Α' ἀρ. 272). ΜΠΗ.

11. Μὴν Αὐγούστος... Μετατυπωθεὶς, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθείς παρὰ Κυρίου Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου. Ν. Σάρος, Βενετία 1755 (Legrand, B.H. XVIII s., Α' ἀρ. 465). ΜΤΠ.

12. Θεῖον καὶ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Μετατυπωθὲν καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν παρὰ τοῦ Ἱεροδιδασκάλου Κυρίου Σπυρίδωνος Μίλια. Ν. Γλυκῆς, Βενετία 1759. (Λαδᾶς - Χατζηδῆμος, Συμβολή, ἀρ. 80). ΜΠΗ.

13. Μηναιὸν τοῦ Ἀπριλίου... [μετατυπωθὲν καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν παρὰ Γεωργίου Κωνσταντίνου ἐξ Ἰωαννίνων]. Δ. Θεοδοσίου, Βενετία 1761. (Λαδᾶ - Χατζηδῆμος, Συμβολή ἀρ. 90). ΜΠΗ.

14. Μηναιὸν τοῦ Ὀκτωβρίου... Δ. Θεοδοσίου, Βενετία 1777 (Legrand, B.H. XVIII s., Β' ἀρ. 891). ΜΠΗ.

15. Μηναιὸν τοῦ Μαΐου... Βενετία. Π. Θεοδοσίου, 1795. (Λαδᾶς - Χατζηδῆμος Α' ἀρ. 233) ΜΠΗ.

16. Εὐαγγελιστάριον... Συνταχθὲν παρὰ Ἐμμανουὴλ τοῦ Γλυζωίου. Ἐπανορθωθέντα Προτροπῇ τοῦ ποτὲ μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων Πατριάρχου Κυρίου Χρυσάνθου. Βενετία, Π. Θεοδοσίου 1801 (Γκίνης - Μέξας, ἀρ. 61). ΜΤΠ.

17. Κυριακοδρόμιον... συντεθὲν ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Νικηφόρου (...) ἀφιερωθὲν δὲ (...) ὑπὸ τιμιωτάτου κυρίου Ζώη Ζωσιμαῖ. Μόσχα, Τυπογραφεῖον τῆς Κοινότητος, 1808 (Γκίνης - Μέξας ἀρ. 512). ΜΠΗ.

18. Κυριακοδρόμιον... Νικηφόρου Θεοτόκου... ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Φιλογενεστάτου Νικολάου Ζωσιμαῖ. Ἀθήνα, Ἀνδρέας Κορομηλάς, 1840 (Γκίνης - Μέξας ἀρ. 3352). ΜΠΗ.

19. Μηναιὸν τοῦ Ἰαννουαρίου... Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀνδρέου Κορομηλά, 1843 (Γκίνης - Μέξας, ἀρ. 3825). ΜΠΗ καὶ ΜΤΠ.

20. Μηναιὸν τοῦ Φεβρουαρίου... Ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀνδρέου Κορομηλά, 1843 (Γκίνης - Μέξας, ἀρ. 3827). ΜΠΗ καὶ ΜΤΠ.

21. Μηναιὸν τοῦ Μαρτίου... Ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐκ τῆς

τυπογραφίας Ἀνδρέου Κορομηλά, 1843 (Γκίνης - Μέζας ἀρ. 3829). ΜΠΗ καὶ ΜΤΠ.

22. Μηναῖον τοῦ Ἀπριλλίου... Ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀνδρέου Κορομηλά, 1843 (Γκίνης - Μέζας, ἀρ. 3831). ΜΠΗ.

23. Μηναῖον τοῦ Ἰουνίου... Ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀνδρέου Κορομηλά, 1843 (Γκίνης - Μέζας, ἀρ. 3835). ΜΠΗ.

24. Μηναῖον τοῦ Ἰουλίου... Ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀνδρέου Κορομηλά, 1843 (Γκίνης-Μέζας, ἀρ. 3837) ΜΤΠ.

25. Μηναῖον τοῦ Σεπτεμβρίου... Ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀνδρέου Κορομηλά, 1843 (Γκίνης Μέζας, ἀρ. 3841). ΜΠΗ καὶ ΜΤΠ.

26. Μηναῖον τοῦ Νοεμβρίου... Ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀνδρέου Κορομηλά, 1843 (Γκίνης - Μέζας, ἀρ. 3845). ΜΠΗ.

27. Μηναῖον τοῦ Ἀπριλλίου... διορθωθὲν καὶ (...) ἐξακριβωθὲν ὑπὸ Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανοῦ τοῦ Ἰμβρίου (...) Ἐπιστασίᾳ τυπογραφικῆ Ἰωάννου καὶ Σπυρίδωνος τῶν Αὐταδέλφων Βελουδῶν. Βενετία, Ἑλληνικὸν τυπογραφεῖον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, 1852 (Γκίνης - Μέζας, ἀρ. 5749). ΜΠΗ.

28. Μηναῖον τοῦ Ἰουλίου... διορθωθὲν καὶ (...) ἐξακριβωθὲν ὑπὸ Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανοῦ τοῦ Ἰμβρίου (...) Ἐπιστασίᾳ τυπογραφικῆ Ἰωάννου καὶ Σπυρίδωνος τῶν Αὐταδέλφων Βελουδῶν. Βενετία, Ἑλληνικὸν τυπογραφεῖον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, 1852 (Γκίνης - Μέζας, ἀρ. 5755). ΜΠΗ.

29. Πανθέκτη Ἱερὰ Ἐκκλησιαστικὴ... Ἐκδοθεῖσα (...) ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Διονυσίου Πύρρου τοῦ Θετταλοῦ τόμ. Γ', Ἀθήνα, Τυπογραφεῖον Γ. Καρυοφύλλη, 1862 (Γκίνης - Μέζας, ἀρ. 9300). ΜΠΗ.

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ Ε. LEGRAND

*1

ΘΕΙΨΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΟΨΟΝ / ΕΥΨΑΓΓΕΛΙΟΝ / Νεωστὶ ἀναλώμασι καὶ δαπάνῃ / Ἀντωνίου Βόρτολι μετατυπωθὲν, / Καὶ μετὰ πλειστηρῆς ἐπιμελείας διορθωθὲν. / ΚΑΙ ἈΨΙΕΡΩΘΕΨΟΝ / Τῷ ποτὲ Μακαριωτάτῳ καὶ Σοφωτάτῳ / Πατριάρχῃ Γεροσολύμων, / ΚΥΡΙΨΟ, ΚΥΡΙΨΟ /

ΧΡΥΣΑΝΘΩ / ΤΩ^ν ΝΟΤΑΡΑ^ν. / Ε'ΝΕΤΙ'ΗΣΙ, 1747. / Παρά
Νικολάφ τῷ Σάρφ. αψμζ. / CON LICENZA DE'SUPERIORI, E
PRIV. / [τυπογραφικό σῆμα τοῦ εκδότη με τὰ ἀρχικά Ν.Σ.] ΜΙΜΗΤΑΙ'
Ε'ΣΤΕ' / ΤΟΥ^ν ΧΡΙΣΤΟΥ^ν.

4ο, σ. 256. Ὁ τίτλος σὲ ξυλογραφικὸ πλαίσιο, ποῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο κίονες
στὰ πλάγια τῆς σελίδας, τὸν Χριστὸ καθισμένο στὴν κορυφὴ τῆς σελίδας καὶ τοὺς
τέσσερεις Εὐαγγελιστὲς στὶς γωνίες. Ἐκτύπωση δίχρωμη (μαῦρο - κόκκινο) σὲ
δύο στῆλες. Οἱ σελίδες εἶναι ἀριθμημένες ἀριστερὰ με ἐλληνικοὺς καὶ δεξιὰ με ἀρα-
βικοὺς ἀριθμοὺς. Στὶς σελίδες 6, 36, 84, 146 ὀλοσέλιδες χαλκογραφίαι τῶν Εὐαγγε-
λιστῶν Ἰωάννη, Ματθαίου, Λουκᾶ καὶ Μάρκου. Πολλὰ τυπογραφικὰ κοσμήματα.
Στὴ σελίδα 3 δημοσιεύεται ἡ ἀκόλουθη προσφώνηση τοῦ τυπογράφου Ἀντωνίου
Βόρτολι (διατηρῶ τὴν ὀρθογραφία τοῦ κειμένου) :

ΤΩ^ν ΜΑΚΑΡΙΩΤΑ^ν ΤΩ, ΚΑΙ' ΣΟΦΩΤΑ^ν ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ /
ΤΗΣ ΑΓΓΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΓΕΡΟΥΣΑΛΗΜ / ΚΑΙ' ΠΑ'ΣΗΣ
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ. / ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ / ΧΡΥΣΑΝΘΩ / ΤΩ^ν ΝΟ-
ΤΑΡΑ^ν / Α'ΝΤΩ'ΝΙΟΣ ΒΟ'ΡΤΟΛΙΣ Ο' ΤΥΠΟΓΡΑ'ΦΟΣ / ΤΑ'
Ο'ΣΑ ΚΑΤΑΘΥΜΙΑ.

ΚΟΙΝΟΝ μὲν τὸ τὰς Βίβλους προσφωνεῖν κοινὰ δὲ καὶ τοῖς
προσφωνοῦσιν αἱ ἀφορμαί. πλοῦτος γάρ, καὶ δόξα, καὶ ἀξία, καὶ προ-
γόνων εὐγένεια, ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα συνήθητε ἐστί, καὶ τοῖς ἐπαινεῖν
ἐθέλουσι πρόχειρα· Ἐγὼ δὲ οὐδὲ ταύτην βαδιοῦμαι, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἤττων
κοινῶν τῆς Σῆς Μακαριότητος ἐφάφομαι· λέγω δὲ τῶν τῆς ψυχῆς ἀγα-
θῶν. κρεῖττον γάρ τοῦτο ἢ κατ' ἐμέ, καὶ δεινοῦ τινος ἐπαινέτον δεόμενον·
ὅς τῆν τε ἄλλην ἀρετὴν ἀξίως θαυμάσει, καὶ τὸ ὑψίνοον ἔτι καὶ πολυμαθές.
μᾶλλον δὲ καὶ τὸν ἱερόν Ἀπόστολον προσκαλέσεται συναγορεύοντα οἷ,
καὶ τὰ κάλλιστα ἐκεῖνα ἐπιμετροησόμενον, τὸ δίκαιον, τὸ φιλάγαθον,
καὶ ὅσ' ἄλλα τὸν ἀρίστον Ἀρχιερέα χαρακτηροῖζειν πέφυκε. Ταῦτα δὴ
καὶ τούτων πλείω τοῖς περὶ ταῦτα ἐνασχολεῖσθαι πεπαιδευμένοις ἐάσαν-
τες, τοσοῦτον μόνον ἐροῦμεν, ὡς τῷ Μακαριωτάτῳ καὶ χρυσῷ τὴν γλῶτ-
ταν ΧΡΥΣΑΝΘΩ τὴν τῶν Εὐαγγελίων προσφέρομεν πραγματείαν, εὖ
ποιούντες. οὐδὲ γὰρ ἄλλως ἐχοῖν ἢ πῶς οὐκ ἀδικήσαιμεν ἂν, τὸν ἀρχη-
γὸν τῆς ἐκτυπώσεως παρορῶντες, καὶ τὸν τὰ μέγιστα σλλαβόντα ἡμῖν
εἰς τὴν τοῦ ἔργου ἐπανόρθωσιν; Δέξαιο τοίνυν, ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ἔνδοξε.
τὸ πρὸς ἐμοῦ ὀφειλόμενόν σοι ὄφλημα. οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι δῶρον, τὸ
ἐμμελῶς ἐκπονηθένσοι, καὶ διὰ σοῦ τῆς ἀρίστης τυχὸν μεταροθμίσεως·
καὶ εἴθε, ὦ μοῦσαι καὶ χάριτες, ὁ καὶ πολλοῖς καὶ καλοῖς τὴν Τυπογρα-
φίαν Συγγράμμασι διακοσμήσας, μὴ παῖοι τοῦ λοιποῦ κειμήλια τῶν
ἐπιστημῶν, καὶ τὸν ἄλλον πλοῦτον τοῖς φιλομαθῆσιν ἐπαγόμενος.

Τὸ βιβλίο ἀναφέρει ὡς λαμβάνον ὁ Φ. Ἡλιοῦ¹¹. Εἶναι βιβλιοδετημένο μὲ τὸ παρακάτω Εὐαγγελιστάριο.

*2

ΕΥ' ΑΓΓΕΛΙ- / ΣΤΑ' ΡΙΟΝ Περιέχον τὴν τῶν Εὐαγγελιστῶν
διαδοχὴν, / πόθεν ἄρχονται, καὶ ποῦ καταλήγουσιν. / Ἔτι δὲ Κανόνια
ΛΕ'. ἐν οἷς εὐρίσκεται ἀεί- / ποτε τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Κυριακῶν τοῦ
ἔλου / ἐνιαυτοῦ, ὁμοίως καὶ τὸ Ἑωθινόν, καὶ ποῖος / ἤχος ψάλλεται
ἐν ἐκάστη Κυριακῇ· καὶ ἕτερα / ἀναγκαῖα, περὶ τοῦ εὐρεῖν τὴν ἡμέραν
τοῦ / Ἀ' γίου Πάσχα, καὶ Πασχάλιον διηγεκέες. / ΣΥΝΤΕΘΕΝ ΠΑΡ'
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΟΥ / ΤΟΥ ΓΑΥΖΩΝΙΟΥ. / Τὰ δὲ ρηθέντα Κανόνια
νεωστὶ ἐπανορθώθησαν προτροπῇ / τοῦ ποτὲ Μακαριωτάτου Γεροσολύ-
μων Πατριάρχου / ΚΥΡΓΙΟΥ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ. / ΕΝΕΤΙ' ΗΣΙ, 1747. /
Παρὰ Νικολάω τῷ Σάρω. / CON LICENZA DE'SUPER. E PRIVIL./
(τυπογραφικὸ σῆμα τοῦ Σάρου) ΜΙΜΗΤΑΙ' Ε'ΣΤΕ / ΤΟΥ' ΧΡΙ-
ΣΤΟΥ'.

Φύλλο· σ. 46. Ὁ τίτλος σὲ ξυλογραφικὸ πλαίσιο ὅπως καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.
Ἐκτύπωση δίχρωμη (μαῦρο-κόκκινο), σὲ δύο στῆλες καὶ σὲ μία.

Ὁ Κ. Μέρτζιος¹² δημοσιεύει δύο προλόγους τοῦ ἀποδίδει στὸ
Εὐαγγελιστάριο τοῦ 1671. Ἀπὸ αὐτοψία, ὅμως, προσέκυψε ὅτι ὁ ἕνας
πρόλογος¹³ ἀνήκει στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ 1671, ἐνῶ ὁ ἄλλος πρόλογος¹⁴
ἀνήκει στὸ Εὐαγγελιστάριο τοῦ 1671.

Ὁ πρόλογος τοῦ Εὐαγγελισταρίου τῆς ἐκδόσεως Σάρου τοῦ 1747
εἶναι ὁμοίος μὲ τὸν πρόλογο τοῦ Εὐαγγελισταρίου ἐκδόσεως Γλυκῆ τοῦ
1671. Τὸ μόνον ποὺ ἀλλάζει στὴν ἐκδόση τοῦ 1747 εἶναι ὅτι ἡ προσφώ-
νηση γίνεται στὸν Χρῦσανθο Νοταρᾶ. Πρόκειται δηλ. ἐδῶ γιὰ «τεχνητὸ
ἐκσυγχρονισμόν» ὅπως ἀναφέρει ὁ Φ. Ἡλιοῦ¹⁵. Ἀκόμη, ὁ πρόλογος τοῦ
1747 ἀναγράφει ὡς ἐπικεφαλίδα : «Ἀντώνιος Βόρτολις ὁ τυπογράφος»,
ἐνῶ ἡ ἐκδόση εἶναι τοῦ Σάρου. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐξηγεῖται εὐκόλα, γιὰτι
ἀπὸ τὰ 1706 τὸ τυπογραφεῖο τοῦ Σάρου εἶχε ἀγοραστεῖ ἀπὸ τὸν Βόρ-
τολι¹⁶.

11. Προσθήκες, σ. 324, ἀρ. 171
(πίνακας τῶν ἀβιβλιογράφητων ἐκ-
δόσεων).

12. Κατάλογος τῶν ἐκδόσεων Ν.
Γλυκῆς, «Ἡπειρωτικὰ Χρονικά», τ.
10, 1935, σ. 57.

13. αὐτ., σ. 56.

14. αὐτ., σ. 57.

15. Προσθήκες, σ. 25.

16. G. Plumidis, *Tre tipografie di
libri greci : Salicata, Saro, Bortoli*, π.
«Ateneo Veneto», τ. 9, 1971 σ. 247.

*3

ΜΗΝΑΓ'ΟΝ / ΤΟΥ' / ΑΥ'ΓΟΥ'ΣΤΟΥ / ΠΕΡΙΕ'ΧΟΝ ΤΗ'Ν
 ΠΡΕ'ΠΟΥΣΑΝ / ΑΥ'ΤΩ' Α'ΠΑΣΑΝ / Α'ΚΟΛΟΥΘΙ'ΑΝ. / Μετά
 και τῆς ἀναγκαιοτέρας προσθήκης / ΤΟΥ' ΤΥΠΙΚΟΥ' / Νεωστὶ
 μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν / παρὰ τοῦ Γεροδιακόνου /
 ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥ'ΛΟΥ / Ε'ΝΕΤΙ'Η.ΣΙΝ αψος. 1776. /
 Παρὰ Νικολάφ Σάρφ. / Con Licenza de' Superiori, e Privilegio. /
 (τυπογραφικὸ σῆμα τοῦ Σάρφου) ΜΙΜΗΤΑΙ Ε'ΣΤΕ' τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ'.

4ο, σ. 172. Ὁ τίτλος σὲ ξυλογραφικὸ πλαίσιο. Ἐκτύπωση δίχρωμη (μαῦρο - κόκκινο) σὲ δύο στῆλες.

᾽Απόστολος Γ. Παπαϊωάννου